

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180014
NAZWA
OBSZARU Ostoja Jaślicka

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180014	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ostoja Jaślicka

1.4. Data opracowania 2006-10	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW: 2007-03

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*): 2009-02

Data objęcia obszaru ochroną SOO: 2022-10

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO: rozp. MKiŚ z dn. 13 lipca 2022 r. w spr. soo Ostoja Jaślicka (PLH180014)

Powiększenie - 10.2009 r., grudzień 2012 r. pomniejszenie (dostosowanie do

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

21.8478

Szerokość geograficzna

49.3975

2.2. Powierzchnia [ha]:

29189.91

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL32

Podkarpackie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (0.18 %)

Alpejski

(99.82
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3220			2.93		M	B	C	B	C
6230			146.43		M	C	A	C	C
6430			2.93		M	D			
6510			1347.19		M	C	B	C	C
6520			0.29		M	D			
7120			5.86		M	D			
7140			14.64		M	C	B	B	C
7230			8.79		M	C	B	C	C
8310				29	M	B	C	A	B
9110			2079.36		M	B	B	B	C
9130			11568.29		M	A	B	B	B
9170			2.93		M	D			
9180			38.07		M	A	C	B	B
91E0			322.15		M	A	B	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	5264	Barbus carpathicus			p				P	M	C	A	B	B
A	1193	Bombina variegata			p				C	M	C	A	B	B
P	1386	Buxbaumia viridis			p					P	C	C	C	C
M	1352	Canis lupus			p	6	18	i	P	P	B	B	C	B
I	4014	Carabus variolosus			p				P	M	B	A	C	A
M	1337	Castor fiber			p	8	13	i	P	P	C	A	C	C
F	1163	Cottus gobio			p				R	M	C	B	C	C
I	1086	Cucujus cinnaberinus			p				P	M	B	A	A	A
P	1381	Dicranum viride			p					P	C	C	C	C
P	1898	Eleocharis carniolica			p	550	550	i		M	B	B	B	A
I	1065	Euphydryas aurinia			p				V	G	B	A	A	A
M	1355	Lutra lutra			p	13	13	i	P	M	C	B	C	C
M	1361	Lynx lynx			p	1	2	i	P	P	B	B	C	B
M	1323	Myotis bechsteinii			w	1	1	i		P	C	B	B	A
M	1321	Myotis emarginatus			w	1	2	i		P	C	B	B	A
M	1324	Myotis myotis			w	4	20	i		P	C	B	C	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros			r	50	50	i		M	C	B	C	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	100	100	i		M	C	B	C	B
I	4026	Rhysodes sulcatus			p				P	M	B	A	A	A
I	1087	Rosalia alpina			p				P	M	B	C	B	B
A	1166	Triturus cristatus			p				C	M	C	B	C	C
A	2001	Triturus montandoni			p				P	M	B	B	C	B

M	1354	Ursus arctos		p	1	2	i	P	P	C	B	C	C
I	1014	Vertigo angustior		p				P	M	B	B	A	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	23.81
N10	8.0
N23	0.0
N19	30.17
N09	0.0
N17	28.86
N12	9.15
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje górne dorzecze Jasiołki i źródła Wisłoka we wschodniej części Beskidu Niskiego, aż po Cergową Górę oraz Zawadkę Rymanowską i Królik Polski na północy. Teren stanowi strefę przejściową pomiędzy dwiema jednostkami geomorfologicznymi łańcucha Karpat Wschodnich i Zachodnich, między Przełęczami Dukielską i Łupkowską. Rzeźba terenu ma łagodny charakter, wzniesienia nie przekraczają 1000 m npm, deniwelacje wynoszą 450-550 m. Najwyższe szczyty tego obszaru to Kamień (863 m npm), Danawa (841 m npm), Kanasiówka (823 m npm). W dolinach i na zboczach występują tarasy i spłaszczenia erozyjne. Interesującą budowę geologiczną wykazują okolice wzgórza Piotruś (727 m npm) i Ostrej (687 m npm), gdzie Jasiołka tworzy malowniczy przełom. W strefie szczytowej Piotrusia oraz w masywie Kamienia nad Jaśliskami znajduje się ciąg skałek zbudowanych z piaskowca oraz rumowiska skalne. Na Górze Cergowej występują liczne jaskinie. Większą część obszaru pokrywają lasy o wysokim stopniu naturalności zbiorowisk roślinnych. Dominują żyzne buczyny karpackie. Tereny otwarte to głównie dawne pastwiska i łąki, na których zaprzestano w ostatniej dekadzie użytkowania. Bogata jest sieć rzeczna, liczne źródła i wysięki wody, wokół których formują się młaki.

4.2. Jakość i znaczenie

Dobrze zachowane biocenozy leśne o naturalnym składzie gatunkowym (przede wszystkim buczyny, a także dobrze zachowane jaworzyny). Rozległe obszary źródłiskowe i naturalne doliny rzeczne. Ważna ostoja fauny puszczańskiej z dużymi drapieżnikami: niedźwiedziem, wilkiem i rysi. Silne populacje nadobniczy alpejskiej oraz kumaka górskiego. Unikatowe jest występowanie cennych gatunków ksylobontycznych bezkręgowców (zgniotek cynobrowy, zagłębek bruzdkowany). W jaskiniach na Cergowej Górze są najważniejsze w Karpatach kolonie zimowe i rozrodcze nocka Bechsteina, nocka orzęsionego, i podkowca małego. Obszar charakteryzuje się też bogatą fauną ptaków, zwłaszcza drapieżnych, a przez Przeł. Dukielską prowadzi ważny szlak migracyjny ptaków. W 1997 roku u źródła Jasiołki znaleziono po raz pierwszy w Polsce, stanowisko ponikła kraińskiego *Eleocharis carniolica*.

1065 Przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* – ocena ogólna A

Stanowisko położone w Jaśliskim Parku Krajobrazowym jest jedynym, znanym dotychczas w Polsce na obszarze alpejskim. Zarówno siedlisko, jak i liczebność populacji wydają się być odpowiednie dla zachowania gatunku w dłuższej perspektywie czasowej. Jest to motyl dzienny z rodziny rusałkowatych (*Nymphalidae*) o rozpiętości skrzydeł 36-40 mm. Ubarwienie wierzchu skrzydeł tworzą rdzawożółte plamy o różnej intensywności poprzedzielane ciemnymi, poprzecznymi przepaskami. Tworzą one wyraźny siatkowaty wzór. Na szerokiej, rdzawej przepasce zewnętrznej tylnego skrzydła zazwyczaj widoczny jest rząd drobnych, ciemnych punktów. Spód skrzydeł o podobnym rysunku jest wyraźnie jaśniejszy a plamy tworzą żółte przepaski.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B		i
M	A04.03		i
M	F03.01		i
L	G01		i
L	A04		i
L	G01.02		i
L	F06		i
L	F02.03		i
L	E01.03		i
L	D02		i
L	C01.01		i
M	X		b
M	A01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	G01		i
L	A04		i
M	F03.01		i
M	X		b
M	A01		i
L	C01.01		i

L	G01.02		i
L	D02		i
M	B		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Alexandrowicz Z. 1987. Rezerваты i pomniki przyrody nieożywionej województwa krosińskiego. W: S. Michalik (red.). System przyrody i krajobrazu województwa krosińskiego. Studia Naturae, ser. B. 32: 23-72. Bieniarz K., Epler P. 1972. Ichtyofauna niektórych rzek Polski Południowej. Acta Hydrobiol. 14,4: 419-444. Bieniarz K., Epler P. 1991. Ichtyofauna. W: I. Dynowska, M. Maciejewski (red.). Dorzecze Górnej Wisły. 2: 69-81. Bontemps S. 1971. Cert. PWRiL, Warszawa-Kraków. ss. 216. Danilkiewicz Z. 1996. Zanikające gatunki ryb w rzekach środkowo-wschodniej Polski. Komunikaty Rybackie. 3: 19-21. Deptuch W., Oklejewicz K. 1998. Notatki florystyczne z Beskidu Niskiego. Fragm. Flor. Geobot., ser. Polonica. 5: 21-26. IOP PAN 2006 Weryfikacja bazy danych i propozycja nowych specjalnych obszarów ochrony siedlisk w regionie alpejskim. Raport z realizacji umowy Nr 1/Natura2000/2006. Maszynopis. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. IOP PAN red. 2006-2007 Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000 msc, GIOŚ, Warszawa IOP PAN red. 2007 Raport dla Komisji Europejskiej z wdrażania Dyrektywy Siedliskowej w zakresie dotyczącym monitoringu msc., GIOŚ, Warszawa Konwerski Sz., Sienkiewicz P. 2002 Przyczynek do poznania chrząszczy Beskidu Niskiego Nowy Pamiętnik Fizjograficzny 1, 1 85-88. Kukuła K. 1995. Ichtyofauna Bieszczadzkiego Parku Narodowego i problemy jej ochrony. Rocz. Bieszczad. 4: 123-142. Kukuła K. 2000. Fauna ryb rzek i potoków bieszczadzkich. W: Z. Głowaciński (red.). Kręgowce Bieszczadów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem Bieszczadzkiego Parku Narodowego. 9: 37-92. Kukuła K. 2001. Zagrożone gatunki ryb i minogów w południowo-wschodniej Polsce. Rocz. Nauk. PZW, Supl. 14,33: 235-248. Kukuła K. 2002. Threats to the ichthyofauna of the Magurski National Park and its surroundings. Archives of Polish Fisheries. 97: 97-108. Oklejewicz K. 1991-2002. Dane niepublikowane (unpublished data). Oklejewicz K. 1997. Eleocharis carniolica (Cyperaceae) - a species new to Poland. Fragm. Florist. Geobot. Ann. 42(1): 194-195. Rafiński J. 2001. Triturus montandoni (Boulenger, 1880) traszka karpacka. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. Red. Z. Głowaciński. wyd. II 283-285. Skóra S., Włodek J.M. 1989b. Ichtyofauna dorzecza górnego Wisłoka. Studia Ośr. Dok. Fizjogr. 17: 321-343. Szkudlarek R. et al. 2003. Nietoperze Beskidu Sądeckiego i Niskiego. Część 2 Rozpoznawanie występowania i zagrożeń nietoperzy w Jaśliskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie. Mscr. Witkowski A. 1995. Stan obecny i perspektywy ochrony minogów Petromyzonidae w Polsce. Chrońmy Przyr. Ojcz. 51,4: 19-29. Włodek J.M., Skóra S. 1999. Badania ichtyofaunistyczne w rzece i dorzeczu Wisłoki w latach 1994. - 1995. Rocz. Nauk. PZW. 12: 29-60.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	79.43	PL04	20.57	PL02	8.15
PL01	0.0				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Źródłiska Jasiołki	*	5.38
PL02	Modrzyna	+	0.06
PL02	Cisy w Nowej Wsi	+	0.01
PL02	Przełom Jasiołki	+	0.41
PL01	Magurski Park Narodowy	*	0.0
PL02	Wadernik	+	0.04
PL03	Jaśliski Park Krajobrazowy	*	79.43
PL02	Rezerwat Tysiąclecia na cergowej górze	*	0.21
PL02	Kamień nad Jaśliskami	*	1.04
PL04	Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu	*	0.0
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego	*	20.57
PL02	Bukowica	+	1.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat@rzeszow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Jaśliska PLH180014 (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2015 r. poz. 1332) Link: https://edziennik.rzeszow.uw.gov.pl/legalact/2015/1332/
	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 18

września 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Jaślicka PLH180014 (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2017 r. poz. 3079)

Link: <https://edziennik.rzeszow.uw.gov.pl/legalact/2017/3079/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180014

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)